

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **K. m. v. a. s.**, zast. JUDr. Hanou Heroldovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, 110 00, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 10, Krátká 10, 100 00, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) A., a. s., 2) B. s. r. o., 3) t. s. r. o. a 4) C., spol. s. r. o., o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 04. 2005, č. j. 8 Ca 103/2005 - 19,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2005, č. j. 8 Ca 103/2005 - 19, **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností ze dne 17. 5. 2005 a doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 8. 2005, domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2005, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žaloby proti dále specifikovaným rozhodnutím žalovaného pro nezaplacení soudního poplatku podle ustanovení § 9 odst. 1) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

V kasační stížnosti stěžovatel namítá důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Stěžovatel uvádí, že napadené usnesení mu bylo doručeno dne 12. 5. 2005 a současně kopií dokladu o zaplacení soudního doplatku dokládá, že doplatek ve výši 6000 Kč byl v kolkových známkách uhrazen dne 12. 5. 2005.

V souzené věci Nejvyšší správní soud z předmětného správního spisu především zjistil, že stěžovatel žalobou napadl celkem čtyři rozhodnutí žalovaného: č. j. Rzř/81/04-V ze dne 11. 11. 2004; č. j. Rzř/82/04-V ze dne 11. 11. 2004; č. j. Rzř/86/04-V ze dne 11. 11. 2004 a č. j. Rzř/87/04-V ze dne 11. 11. 2004. Žaloba proti výše specifikovaným rozhodnutím žalované byla k Městskému soudu v Praze podána dne 17. 3. 2005, a téhož dne byl uhrazen soudní poplatek ve výši 2000 Kč. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel žalobou brojil proti celkem čtyřem rozhodnutím žalované, vyzval Městský soud usnesením ze dne 31. 3. 2005 stěžovatele k zaplacení doplatku soudního poplatku ve výši 6000 Kč a určil mu k tomu lhůtu 3 dnů od doručení předmětného usnesení. Z doručení držitele poštovní licence plyne, že tato výzva byla doručena právní zástupkyni žalobce dne 12. 4. 2005. Protože však žalobce po marném uplynutí stanovené lhůty doplatek soudního poplatku nezaplatil, soud napadeným usnesením v souladu s ustanovením § 47 zákona s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil.

V napadeném usnesení Městský soud v Praze uvedl, že podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení, ten kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, jde-li o poplatek za řízení vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Podle ustanovení § 9 odst. 1 cit. zákona nebyl –li poplatek s podáním návrhu zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení a stanoví mu k tomu lhůtu. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví.

Z poštovní doručení je zřejmé, že usnesení o zastavení řízení bylo právní zástupkyni žalobce doručeno dne 12. 5. 2005. Předmětné usnesení je opatřeno doložkou právní moci, která právní moc tohoto rozhodnutí datuje dnem 13. 5. 2005. Soudní spis na listu 21 obsahuje také doklad z podatelny Městského soudu v Praze o zaplacení kolkových známek ve výši 6000 Kč, který prokazuje, že výše uvedená částka byla zaplacená na účet soudu dne 12. 5. 2005, tedy jeden den před tím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Městského soudu v Praze v rozsahu kasační stížnosti v rámci uplatněného důvodu /§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s./ a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Stěžovatelem výslovně uplatněný důvod namítá nezákonnost spočívající v nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud zejména uvádí, že směřuje-li jedna žaloba proti více rozhodnutím správního orgánu a není-li zaplacen soudní poplatek z celého předmětu řízení, nemůže se soud sám a bez dalšího rozhodnout, že přezkoumá právě takový počet rozhodnutí, který odpovídá výši skutečně zaplaceného soudního poplatku, neboť není oprávněn na místo žalobce určit, která rozhodnutí má přezkoumat a stran kterých má řízení zastavit. Tak by totiž byla porušena zásada dispoziční, která spolu se zásadou koncentrace řízení ovládá řízení ve správním soudnictví. To znamená, že účastník řízení sám rozhoduje o tom, které úkony ve věci učiní, a které nikoli, a soud není oprávněn disponovat s předmětem řízení místo něj. Městský soud v Praze tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu postupoval v principu

správně, když řízení na základě ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil. Ke stejnému závěru dospěl zdejší soud již ve svém rozhodnutí ze dne 19. 1. 2004, č. j. 5 Afs 3/2004.

Protože však zaplacení soudního poplatku je právní skutečností, která se svými důsledky přibližuje podmínkám řízení, a může tak v některých konkrétních případech zásadně omezit právo na přístup k soudu, další ustanovení zákona o soudních poplatcích v platném znění podrobněji upravují postup soudu v určitých zákonem přesně definovaných situacích, a změkčují tak tvrdost zákona vzhledem k jeho možným důsledkům. Takovým ustanovením je i ustanovení § 9 odst. 7, které dopadá na výše popsanou skutkovou situaci, a dle kterého soud který vydal usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, toto usnesení zruší je-li poplatek ve věcech správního soudnictví zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. V případě, který měl Nejvyšší správní soud přezkoumat, nabylo předmětné usnesení o zastavení řízení právní moci dne 13. 5. 2005, a doplatek soudního poplatku byl uhrazen na účet soudu předchozího dne, tedy 12. 5. 2005. S ohledem na citované ustanovení byl soudní poplatek v plné výši uhrazen ještě ve lhůtě, kterou tento zákon považuje za mezní.

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná a shledal, že napadené usnesení je nezákonné ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Proto napadené usnesení Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 103/2005 – 19 podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s. místně příslušný krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. října 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu